

Galulu Volum VII – Løsningen

Vi har hittil sett på hvordan verden henger sammen, med tanke på filosofi, inkludert lov og økonomi. Vi har dermed fått en forståelse av hvordan mennesket fungerer – vår natur. Videre kan vi da bestemme hvordan en objektiv sann innføring av dette vil se ut.

Feildefineringen av anarkisme

Å presentere anarkisme som kaos er et vanlig argument mot anarkisme. Ettersom det ikke er noe sentralt styre som kan håndheve loven, vil samfunnet havne i totalt kaos. Vi kan se hvordan denne tolkningen av anarkisme er ekstremt utbredt i hvordan ordet gjerne blir definert til å være synonymt med “kaos” og “lovløshet”. Det første problemet med denne påstanden er at den erstatter definisjonen av anarki med konsekvensen som forventes av anarki. Istedenfor å definere anarki som hva det *er*, definerer de det basert på hva de forventer effekten skal være. Dette blir som å definere sosialisme, ikke som “offentlig eierskap over produksjonsmidlene”, altså “når staten gjør noe”, men å heller definere det som “når utopi skjer”. Dette er en åpenbar feil, man kan ikke erstatte en definisjon med den forventede effekten. Definisjonen må komme *først*, vi må først forstå hva anarkisme er, og deretter fastsette effekten.

Vi kan definere anarkisme som: *benektelsen av lovlig autoritarisme*. Lovlig autoritarisme er ideen om at lov – objektiv rett – kommer fra en autoritet. At hva som er rettferdig baseres på de grunner satt av en bestemt bevissthet. Denne autoriteten kan være hvem som helst; en selv, ordføreren, kongen, regjeringen, gud, etc. Det er den med autoritet som bestemmer hva loven er, altså er det subjektivt, ikke objektivt.

Som et eksempel kan vi igjen se til konflikten mellom Karl og Lise. Karl finner en pinne og vil bruke den til å spydfiske, han gjør så, men Lise ser pinnen og ønsker å bruke den til å fyre opp et bål. Dette fører til en konflikt da både Karl og Lise ønsker og hevder rett til å kontrollere pinnen. Karl

Galulu Volum VII - Løsningen

fastsetter sitt krav til pinnen i at han var den første som hadde den – at han er den originale eieren. Lise, derimot, sier at dette ikke er relevant, og at det er hun som har rett til å eie pinnen, begrunnet av at hun selv ønsker det, eller at en annen autoritet har sagt det. Kanskje har kongen erklært at Lise har rett på pinnen? Eller Gud? Det er mulig for hvem som helst å erklære at Lise er den rette eier av pinnen, men hvem det er som erklærer dette har ingen relevans, det er uansett lovlig autoritarisme – en vilje. I denne situasjonen er Lise lovlig autoritær, og Karl lovlig anarkist.

Anarkisme innebærer ikke lovløshet. I eksempelet over har Karl aldri hevdet at lov ikke finnes, og at “alt er tillatt”, men heller har han påstått at han har rett til å eie pinnen, fordi han er den originale eieren. Den lovlige anarkismen hevder at lov ikke kan komme fra en autoritets arbitrære erklæringer (følelser), men heller at lov er noe som finnes i naturen, at det er objektivt. Derfor er anarkisme en teori om naturlig rett.

Om vi nå ser tilbake til eksempelet og spør: hvem er den fredelige? Det er åpenbart ikke Lise som angriper Karl fordi hun eller en annen autoritet har erklært at det er rett. Lise ønsker å frata Karl sin eiendom for egen interesse. Det er klart at Karl er den fredelige, han som bare holdt til for seg selv. Anarkisme er fredelig; ikke-anarkisme er voldelig.

Altså har vi fastsatt, anarkisme er *ikke* lovløshet, men heller benektelsen av lovlig autoritarisme. Vi kan da sirkle tilbake til definisjonen og effekten av anarkisme. Vi har akkurat definert anarkisme, men vi kan se videre på effekten. Etersom lov må være objektivt og naturlig, er det ikke mulig for en autoritet å skaffe seg monopolistisk makt – med andre ord, en stat kan aldri oppstå under anarki. Dette er en effekt av anarki, ikke *hva* anarki er.

Dette vil da implisere at enhver retning, selv om den kaller seg selv “anarkistisk”, ikke er anarkistisk om den ikke benekter lovlige autoritarisme. Dermed kan nærmest alle disse såkalte “anarkistiske” ideologiene, som anarko-kommunisme, anarko-syndikalisme, grønn anarkisme, og en rekke andre, forkastes.

Integrering av objektivisme og anarko-kapitalisme

Det følger naturligvis at enhver korrekt lovlig teori – som et delsett av etikk – må ha en korrekt etikk og filosofi å basere seg på. En helt korrekt juridisk teori, basert på en feilaktig filosofi, kan aldri innføres i virkeligheten. Det er fullt mulig å la en subjektivist godta NAP, men med en feilaktig filosofi kan han påstå at han ble aggressert mot utenfor virkeligheten, og kan dermed forsvare seg. Igjen, vi kan se for oss at en monark stiller seg enig med ikke-aggresjon, men da hevder at den kun gjelder noen, og at monarkene fortsatt kan aggressere; her er igjen deres filosofi feilaktig. Korrekt lov krever korrekt filosofi. Altså, anarko-kapitalisme krever objektivisme.

Men for å kunne fullt integrere de to, følger det at objektivismen også forutsetter anarko-kapitalismen, og mer spesifikt prinsippet om ikke-aggresjon. Objektivismen hevder at det er ondt å bruke makt. Begrunnelsen for dette er at sinnet ikke kan operere under tvang. Dersom du skal få en person til å gå imot sin egen vurdering, må du først annullere den. Dette er hva som menes med bruk av makt. Du kan ikke makte – tvinge – noen til å gjøre noe han allerede gjør. Så når du faktisk bruker makt, tvinger du ham til å gå mot sin egen fornuft, altså, til å handle som sin egen fiende, sin egen ødelegger. Makt og holdning står derfor som to motsetninger – du kan ikke ha begge samtidig.

Dette er objektivismens unike syn, og de to tradisjonelle bestridende filosofiske retningene intrinsikalisme og subjektivismen avviser dette hver på sin måte. Intrinsikalisten hevder at en persons vurdering, persepsjon eller situasjon er

totalt irrelevant for holdninger. Altså eksisterer holdninger som noe separat, uavhengig av mennesket, og kan dermed kun skaffes gjennom mystiske metoder, som åpenbaringer. Intrinsikalismen kan derfor hevde at det er rett å tvinge noen til å gjøre noe “for deres eget beste”, selv når dette går imot deres egen vurdering. Fordi, som nevnt, riktige verdier avhenger ikke av mennesket. I deres øyne er det da mulig å gjøre rett med vold.

Subjektivismen stiller seg på den andre siden, men ender med samme konklusjon. Subjektivisten hevder at holdninger bare stammer fra subjektive følelser, at dersom du føler at noe er en holdning, er det en holdning. Holdninger har dermed ingen sann betydning i subjektivismen; det har ingen mening, det er bare et uttrykk for følelser. Hvis noen da hevder det er rett å drepe noen, er dette rett, for de følte at det var en holdning. Det er da ikke mulig å fredelig overtale noen, fordi følelser er standarden – altså er makt den eneste resterende muligheten.

Begge retningene feiler ved at de prøver å separere holdningene fra det menneskelige sinn. Første hevder holdningene er hva enn “gitt ovenfra”, altså “Guds plan”, uavhengig av en persons egen vurdering; den andre hevder holdninger er arbitrære oppfinnelser helt avkuttet vurdering. Verken av dem forstår at en holdning er *en verdi vurdert av et tenkende sinn gjennom anvendelse av en rasjonell standard*. Med andre ord, en holdning er en verdi vurdert av et tenkende vesen som korrekt gjennom rasjonell logikk. Holdninger kan derfor ikke eksistere uten et sinn for å evaluere dem. Akkurat slik ingen kan fordøye mat for deg, kan ingen tenke eller vurdere for deg.

Galulu Volum VII - Løsningen

Parasitten – den irrasjonelle – skaper ingen holdninger selv. I stedet lever han på de holdningene skapt av sine ofre. Men ved å gjøre dette kutter han grenen han selv sitter på. Han lever i strid med virkeligheten - han prøver å få A til å være $\neg A$, effekt uten årsak, og få universet til å bøye seg etter hans erklæring.

Som jeg har gjennomgått i tidligere volum, at politikk er ugyldig, og at lov heller er den gyldige delen, følger det at den korrekte loven – den forutsatt i anarko-kapitalisme – må impliseres av objektivisme. Dette er en årsak av det som akkurat er gjennomgått. Objektivismen stiller all tvang og makt som umoralsk, og enhver lovlig påstand er også en etisk en; altså, en lov som del av objektivisme må ha ikke-aggresjon som utgangspunkt.

Spesifikke tilfeller

Fyllekjøring

Under objektiv lov vil det å kjøre i beruset stand ikke være en ulovlig handling. Dette er kanskje en av de mest kontroversielle påstandene. Men la oss analysere hva det å straffe fyllekjøring egentlig innebærer.

Å fyllekjøre betyr bare å kjøre i en tilstand hvor kroppen inneholder en viss mengde alkohol eller tilsvarende stoff. Det foreligger ingen form for aggresjon i å kjøre beruset, for ingen eiendom er blitt skadet. Dårlig kjøring, krenking av eiendomsrett eller hensynsløs adferd er ikke hva som straffes; det kan lett straffes direkte. Det eneste som straffes, er faktumet at du har visse mengder alkohol i blodet.

Mange vil stille seg enige i dette, at fyllekjøring ikke nødvendigvis fører til aggresjon, men grunnet den økte risikoen bør det forbys. Dette følger ikke i det hele tatt; om vi følger denne tanken konsekvent, må vi også forby folkegrupper som statistisk utfører flere kriminelle handlinger. Også, det er mye annet som øker risikoen ved kjøring, for eksempel at du er støl i musklene, eller at du er i dårlig humør og er distraheret; skal dette også forbys? Som er blitt klargjort ganske tydelig, lov skal *kun* rettfærdig fordele eiendomstitler. Lov kan ikke gjelde noe som da ikke innebærer konflikt over eiendom – lov kan ikke regulere sannsynligheter for konflikt.

Å kjøre beruset er antagelig, for de fleste, mer farlig enn å kjøre edru; det er det ingen tvil om. Men hvorfor straffe spesifikt fyllekjøring, og ikke bare farlig kjøring generelt? Hva

Galulu Volum VII - Løsningen

er forskjellen på om en edru person kjører farlig, og at en full person kjører farlig?

Konklusjonen er ganske åpenbar: selve handlingen ved å fyllekjøre kan ikke være straffbar. Lov gjelder først når det er oppstått en konflikt. På ingen måte er dette en oppfordring eller forsvar av fyllekjøring, bare en begrunnelse på at det er feil å straffe. Likevel følger det at eiere av veier naturligvis kan innføre hvilke som helst regler de ønsker på veiene sine. Det er naturligvis i deres egen interesse å bevare sikkerheten på veiene, da dette typisk er et ønske hos kunden – bilførerne. Altså, sannsynligvis vil de fleste veieiere likevel innføre forbud mot fyllekjøring uansett. Men enda, fyllekjøring er ikke *ulovlig*.

Proteksjonisme

Proteksjonisme er en ideologi som tar utgangspunkt i å beskytte lokal økonomi mot fremmed konkurranse. Dette gjøres ved å innføre toll, kvoter og andre restriksjoner på varer og tjenester fra utenlandske (eller mer presist: ikke-lokale) aktører. Den fremstår ofte sammenvevd med nasjonalistisk retorikk, med slagord om å “verne lokale arbeidsplasser” og å “styrke nasjonal økonomi”.

Men når man forsøker å følge proteksjonismen konsekvent, faller hele ideologien sammen. For hva betyr egentlig “lokalt”? Noen hevder at vi må beskytte norsk industri fra utenlandsk konkurranse. Men ut ifra samme prinsipp kan man hevde at man bør beskytte Vest-Oslos industri fra resten av Norge – eller ta det helt ned til individnivå: jeg må beskytte min virksomhet mot alle andre. En konsekvent proteksjonistisk logikk vil dermed føre til et totalt sammenbrudd i handel, fordi

alle forsøker å isolere sin egen økonomi. Proteksjonisme er derfor en økonomisk dødsideologi, da den konsekvent fører til at økonomien – handelen mellom mennesker – dør ut.

For det andre: ikke alle steder egner seg like godt til alle typer produksjon. Om en arktisk øy skulle forby import for å styrke sin “lokale økonomi”, ville det raskt bli klart hvor avhengig man er av andre. Forestill deg Svalbard uten tilgang på importerte bananer, ris eller kaffe – det ville ikke bare vært upraktisk, men umulig. Å forsøke å produsere alt selv, lokalt, er ikke bare ineffektivt, det er i mange tilfeller direkte absurd. Følger man dette prinsippet til individnivå: hvordan skulle du skaffe deg noe du ikke selv kan lage? Alt du ikke produserer selv, er tross alt fremmed.

Tredje: proteksjonisme hevder å beskytte økonomien, men gjør det motsatte. Økonomisk effektivitet oppstår når hver aktør gjør det den er best egnet til, og handler med andre for resten. Noen steder er bedre til å dyrke bananer enn andre, grunnet klima og kompetanse. Dersom en utenlandsk bananbonde kan produsere billigere og mer effektivt enn en lokal konkurrent, er det en fordel for begge parter at handelen skjer. Kunden får billigere og bedre bananer, bonden får et marked. I et proteksjonistisk system vil den lokale, mindre effektive produsenten bli kunstig opprettholdt – på bekostning av kunden. Resultatet er at forbrukeren må betale mer for et dårligere produkt, mens ineffektiv produksjon belønnes og videreføres. Hele økonomien taper.

Det er en sannhet at maksimal effektivitet tjener både kunden og produsenten ved å best fordele goder slik individene ønsker. Dette er akkurat hvorfor vi mennesker velger å handle, fordi vi tjener på det. Vi velger å bytte for de varene og godene

vi ønsker mest, og ved å kunstig hindre dette, skades hele økonomien og individets velferd.

Miljøvern og anti-teknologi

Ideologien om miljøvern er per i dag vel utbredt. Veldig mange mener at vi må verne miljøet rundt oss. Vi må slutte å forurense, slutte å ødelegge og bygge, for vi ødelegger naturen. Men la oss virkelig analysere hva miljøvern egentlig er for noe.

Først, hva er miljøet? Miljøet innebærer alle gjenstander – trær, steiner, fjell osv. – som ikke er blitt behandlet av menneske; miljøet er jomfruelig natur. Det er menneskelig handling som skiller mellom miljø og ikke-miljø. En naturlig skog er miljøet, men de samme trærne hugget ned, kappet opp og satt sammen til en hytte, er ikke miljøet. Det er produksjon – menneskelig handling – som gjør noe naturlig til ikke-naturlig.

En etikk som da verner miljøet, må hevde at produksjon er ondt, og dermed at mennesket ikke burde handle. Etikken feiler da ved at den ikke kan forsikre menneskets overlevelse. For om du ikke kan ta valg, kan du ikke overleve. Miljøvern er derfor en dødsetikk.

Det samme gjelder enhver etikk som hevder at teknologi er ondt, som *primitivisme*. En teknologi er kun *en idé om hvordan produsere* en bestemt vare. En øks er en teknologi, en teknologi som lettere lar deg felle trær og kløyve ved – produksjon. Om teknologi er ondt og skal unngås, kan ikke mennesket handle, for enhver handling har teknologi bak seg. Å plukke bær krever at du plukker, en teknologi. Så primitivisten dømmer seg selv til døden ved å konsekvent følge denne etikken.

Ethvert forsøk på å grense mellom “riktig” og “gal” teknologi feiler ved at den ikke har noe objektivt grunnfeste. Hva er det som skiller den “gode” teknologien om pil og bue fra den “onde” mobiltelefonen? Enhver slik grense er i bunn og grunn bare en arbitrær erklæring – følelser.

Miljøvern og anti-teknologi som ideologier er klart fastslått som onde etikker som konsekvent står for menneskets utryddelse. Men hva er da det anarko-objektivistiske synet på miljø og skade det?

Å skade naturen er en nødvendig konsekvens av menneskets overlevelse, og kan dermed ikke være ondt; å aggressere derimot, er. Om du så forurenses og skader en annens eiendom, er dette aggresjon. Du har aggressert mot eieren ved å “bruke” tingene på en måte han ikke ønsket. Dermed skal du straffes for dette. Med teknologi er det til og med mulig å analysere forurensete partikler for å spore hvor utslippet stammer fra, hvilken fabrikk, bil osv.

Vi kan se for oss et praktisk eksempel: Lise har hengt opp klærne sine ute, med ønske om at disse skal tørke. Karls nye fabrikk brenner kull og ender med å forurense Lises klær. De blir møkkete og potensielt farlige å bruke. Lise kan grunnet aggresjonen, så kreve at Karl erstatter skadene han har påført, men også at han må slutte å forurense videre. For som NAP forteller, aggresjon skal stoppe umiddelbart.

Vi kan ta et mer komplekst eksempel: visualiser en elv, hvor øverste delen er eid av Karl, og Lise delen lenger ned. Hva skjer så om Karl, på sin egen eiendom, dumper masse søppel i elva som så renner ned elva og inn på Lises eiendom? Svaret her er enkelt og ligner eksempelet med ballen fra Volum V. Lise kan kreve at Karl fjerner søpla, og straffe for aggresjonen (dersom det var med forsett).

Galulu Volum VII - Løsningen

Når det gjelder luftforurensning, kan man enkelt se for seg hvordan det vil være aggresjon å skade en annens lunger og andre gjenstander som kan bli skadet av slik forurensning. Det som gjør luftforurensning til forurensning, er at røyk, radiasjon eller lignende sender *gjennom* luften, og så inn på en privat eiendom, for eksempel ned i lungene. Det er ikke noe mindre aggresserende å skade ved forurensning enn ved å fysisk angripe personen selv.

Når det gjelder forurensning og klimaskader, er det ikke skaden på selve naturen – ueid land – som er galt, men når det skader en annens eiendom; aggresjon. Det frie markedet i lag med objektivitet vil finne de beste og rettferdige metodene å løse spørsmålet om forurensning. Enhver forurensning av en annens eiendom, uten eierens samtykke, er naturligvis aggresjon og dermed ulovlig etter NAP.

Arv

Noen vil hevde at det er problematisk at mennesker kan arve verdier. At ens rikdom blir overført videre til en annen, som ikke har jobbet for det. Argumentet her er at noen får noe de ikke fortjener. Først, hvem er det som bestemmer hva noen fortjener eller ikke? Du? Jeg? Demokratiet? Markedet? La oss hypotetisk si at det ligger til enighet i markedet at Karls arbeid er verdt 10 gram sølv i timen. Men sjefen hans er generøs og vil betale Karl 11 gram i timen, for det gjør sjefen hans lykkelig. Altså er Karl heldig, og blir betalt mer enn hva det er erklært at han er verdt. Er det da riktig å frarøve Karl det ekstra grammet han er blitt gitt? Selvfølgelig ikke. Ingen andre har noen krav på eiendomsretten til hva han er blitt gitt. Akkurat det samme gjelder Lise som arver ett tonn gull uten å ha arbeidet ett sekund. Enhver kan erklære at hun ikke har noen

rett til verdien hun eier, men igjen, ingen har noen krav på hennes eiendom. Den eneste forskjellen mellom de to situasjonene er at Lise arvet og Karl tjente. Men som vi vet ut fra kontraktsteori og overføring av eiendomstitler, er det totalt irrelevant hvordan noe overføres – for noe, eller for ingenting. Å hevde at det er en betydelig forskjell med tanke på at arv gjerne går gjennom familie, er også absurd. Hva er forskjellen på om Lise arver fra sin far, enn om Karl arver fra en han ikke er i familie med?

I tillegg, den som hevder det er feil at noen skal bli gitt noe de ikke er “verdt”, må, om han er konsekvent, hevde at enhver form for veldedighet og gavegivning er feil. For den som ikke kan arbeide, tross alt, er jo ikke “verdt” det han blir gitt. Et barn vil etter denne teorien ikke være verdt utgiftene foreldrene bruker, for barnet har ikke gjort noe for dem.

Skatter

Altfor ofte hører jeg den normale beskrivelsen av skatt som et “nødvendig onde”. Selv de som liksom skal stå for privat eiendom og privates rettigheter anerkjenner dette som en sannhet. Som gjennomgått før i verket, er skatter ikke annet enn tyveri, og ulovlig, men grunnet omfanget av premisset om at det er nødvendig, ønsker jeg å igjen fastslå hvorfor skatter er en ond idé.

Premisset stiller spørsmålet: nødvendig for hvem? Menneskeheten? Privatpersonen? Staten? Det kan lett motbevises at det ikke er nødvendig for privatpersonen å betale skatt. Bare se på de som lever utenfor det “siviliserte samfunn” – de som bor langt unna og overlever på egenhånd. Disse betaler ikke skatt, men overlever likevel.

Galulu Volum VII - Løsningen

Likeså, dersom det er et onde, kan det ikke være nødvendig for menneskets overlevelse. Enhver riktig etikk må kunne forsørge menneskets overlevelse, og kan da umulig være ond. En etikk om et “nødvendig onde” er da en motsigelse og derfor feil.

De eneste som er avhengige av skatt for å overleve – for dem det er nødvendig – er staten. Staten, som ikke-produserende, men heller ødeleggende, er avhengig av å frarøve andres eiendom for å fore sin egen overlevelse. Det er staten som avhenger av skatter, ikke mennesket.

Dette volumet er basert på følgende kilder:

LiquidZulu. (2021, 5. januar). *Why Drunk Driving Should Not Be a Crime*.

Tekstversjon: <https://github.com/LiquidZulu/youtube-scripts/blob/main/scripts/essays/drunk-driving/drunk-driving.org>

Videoversjon (*Why Drunk Driving Should Not Be a Crime*):

<https://youtu.be/glPfJKiD8sg?si=zuiyydE0BOgSv5tX>

LiquidZulu. (2022, 30. mars). *Primitivism is an Apocalyptic Ideology*.

Tekstversjon: <https://github.com/LiquidZulu/youtube-scripts/blob/main/scripts/essays/primitivism/primitivism.org>

Videoversjon:

https://youtu.be/A8F01jxieV8?si=wB6Ank9J7wJ_gfDO

LiquidZulu. (2025, 2. april). *The Anti-Environment Manifesto*.

Tekstversjon: <https://liquidzulu.github.io/anti-environment-manifesto/>

Videoversjon (*Environmentalism and the Hatred of Humanity*):

https://youtu.be/WqIXEp2UJMg?si=kONYgdvw8yH5h-v_

LiquidZulu. (2025, 22. januar). *Anarcho-Capitalism: Responding to the Critics*.

Tekstversjon: <https://liquidzulu.github.io/tik/#proof-of-the-nap-on-objectivist-grounds>

Videoversjon: [https://youtu.be/W-NQWJn-](https://youtu.be/W-NQWJn-AHw?si=Udc4Rm6zuOOeRZZQ)

[AHw?si=Udc4Rm6zuOOeRZZQ](https://youtu.be/W-NQWJn-AHw?si=Udc4Rm6zuOOeRZZQ)

MRH: Legacy. (2021, 25. desember). *Debunking Every Anti-Capitalist Argument Ever* [Video]. YouTube.

https://youtu.be/aKUeDDAN8mY?si=6_0DYICT10wqhxEb